

Herr Oluff Hägg Kyrkoherde i Urshult mellan 1587-1593

Det senare årtalet enligt Wieselgren. I den av prosten M. Wiesel upptecknade pastorsserien uppgives emellertid Herr Oluff såsom den siste pastor i femtonde och den förste uti sextonde seklet. Här säges han ock vara född i församlingen och icke hafva studerat vid någon akademi. Komminister Joh. Laurén uppgiver i sina biografiska anteckningar öfver Vexjö stifts prästerskap, Herr Oluff vara född i Hofmantorp och hafva blifvit kyrkoherde här 1593. Underskref Uppsalas mötes beslut 1593. Ur M. Wiesels anteckningar må anföras följande målning av Herr Oluffs tid och dödsätt. "Uthi herr Oluffs tijd voro presten och fogden mest rådande i orten till att rotera och utskrifva folk, jembvähl vid häradsting, som synas kan af 100:de åhrs gamla jordabref, att de jämbvähl af presten äro ratificerade, hvaraf sahlge herr Oluff tillfälle fick att bredvid en andelig man blifva en veltman, begaf sig ock på kjøpenskap, hölt en krämbo och efter han allestädes hade sin finger framme samlade han stora rikedomar, serdeles penningar, och slog sin egen stempel på alla de riksdaler han hade uti en kista, hvilken kista han innemurade i sacristian vestan till uthi muhren, inom then långa stora stenen vid hörnet. Och var vid samma tiid ett slemt partij boendes uti Buskahult, hvilka kommo under vädret härmed, och slog sig tillsammans 5 stycken arga bofvar, bröto ur den stora stenen om en natt och stulo bort kistan, som penningarne voro förvarade uti, hvaröfver sahl. herr Oluff sig svårligen ijfrade uti sina predikningar med fulminerande och bannande, hvilket de sjelmar eij tohla kunde, passade alltså på sahl. gubben en lördagseftermiddag, thå han gick upp till ladugården till qvinnfolken, som äfven thå planterde kåhl, och lade begge armarne på en stättestång, och vid han stod i sina gudeliga tankar och meditationer, kom en kula farandes honom i hjertat, hvaraf han stalp ned, och thet förlöp en rund tiid, att ingen bahneman spordes, intill dess en af de stemplade Rdr rögdhe them. 3 blefvo grepne, 2:nne steglade gentemot kyrkan, hvaraf den lyckan ännu kallas Stegellyckan. Then tredjes kropp blef parterat och satt vid åtskilliga vägemöthen på juul. The två som undsluppo, mördade ynkligen hvarandra, och blefvo deras kroppar lagda uthi tufvar uthi stoorä skoghen".